

En “studerende” på Europæisk Musikterapi Konference

Chris Lykkegaard

Cand. mag. i Musikterapi fra AAU 2006; BA i Musikvidenskab fra Århus Universitet 1994. Arbejder med børn med specielle behov under Horsens musikskole og i Børnehuset Oasen, Hørning samt med voksne ved Stefanshjemmet, Århus. Underviser i klaver og sang på Horsens og Malling musikskoler. Kontakt: la.chris@dlgtele.dk

Klemmt mellem min kuffert og min computertaske står jeg og svajer i den fyldte bybus, som kører fra banegården i Eindhoven, Sydholland, til kongrescentret, hvor 7th European Music Therapy Congress afvikles d. 15-19/08 i år. Jeg er på vej til min første konference i udlandet, så jeg er lidt spændt. Især fordi jeg skal holde foredrag om mit speciale, og tilmed på engelsk. Dette skal jeg gøre ved EAMTS¹ symposium, som for 2. gang holdes i forbindelse med den europæiske konference.

Selvom jeg egentlig er færdiguddannet, må jeg præsentere mit arbejde under EAMTS op til 2 år efter, at jeg er blevet færdig. Jeg er således indregistreret som studerende, og har betalt halv pris for at deltage i konferencen. Af de ca. 400 konferencedeltagere er 66 studerende, hvoraf 5 er danske. Sammen er vi indkvarteret i et ungdomsherberg i stedet for det dyre hotel, som andre “fuldblods” musikterapeuter bor på. Men vi har alle andre fordele: adgang til præsentationer, workshops, koncerter samt til hotellets svømmebad og overdådige restaurant. Svømmebad kan jeg dog ikke se, hvornår jeg skulle få tid til: der er så meget spændende at se og høre ved konferencen!

Der er kun plads til at ridse nogle få af de vigtigste indtryk op. F.eks. Madeleen de

Bruijns (NL) beskrivelse af Speech-Music Therapy for Aphasia (SMTA) med videoeksempler af det tætte samarbejde mellem musikterapeut og talepædagog i genoptræning af sproget hos personer med Broca's afasi. Jeg lægger særligt mærke til, hvordan en patients øjne lyser op, når han hører en bestemt melodi på klaver: som om han pludselig kan huske, *hvordan* han skal sige sin kones navn.

Også Mieke van Uytvancks (B) filosofiske og praktiske undersøgelse af intuition som redskab indenfor musikterapi betager mig. Hun baserer sig på franske teoretikere (Bergson og Lacan), som vi ikke har hørt så meget om, i min tid på AAU. Her, og ved andre præsentationer, åbnes der for mødet med andre tilgange, både praktiske og teoretiske, hvilket er inspirerende og perspektiverende.

Jeg hører også den indiske musikterapeut Sumathy Sundar, med perlende indisk accent, fortælle om brugen af yogabaseret sang indenfor smertebehandling hos kræftpatienter. Hendes indlæg indgår i et større og spændende symposium om musik og forandrede bevidsthedstilstande, som ville have begejstret flere af mine tidligere medstuderende².

Jeg deltager desuden aktivt i Sylka

¹EAMTS: European Association of Music Therapy Students, se også www.eamts.org

²se programmet på www.musictherapy2007.com

Uhlig (NL) og Kate Gellers (US) workshop om brugen af stemmen i musikterapi. Foruden glæden ved at synge, og det sammen med en flok musikterapeuter, bringer deres øvelser og tankegang en spændende forlængelse til stemmetræningen på AAU, og netop derfor er Uhligs nye bog, *Authentic Voices, Authentic Singing, a Multicultural Approach to Vocal Music Therapy* (2006), velkommen og anbefalelsesværdig. Vi er nogle "stemmefolk" fra forskellige lande, der samler sig omkring middagsbordet den aften, og får udvekslet tanker og e-mails. Konferencen giver således mulighed for at knytte bånd på tværs af kontinenter mellem mennesker, der pludselig opdager fælles faglige og personlige interesser.

EAMTS' symposium foregår den sidste dag. Foruden mig selv, der taler om fokus på kroppen i musikterapi baseret på begreberne "body music" og musikfysiologi, har vi Sabine van Zanten (NL), som fortæller om sin undersøgelse af følelsernes forløsning i musikterapi; Iain Spink (UK), som fortæller om improvisation med demensramte; Eszter Forgács (HUN), som fortæller om sit arbejde med en autistisk dreng og hans far. Bag efter udveksler vi erfaringer og kommentarer til hinandens foredrag.

EAMTS' uddelegerede, Verena

Heidenreich (D), understreger i sin åbningstale vigtigheden i, at studerende er aktive ved konferencer. Her kan vi komme i kontakt med andre musikterapeuter og på den måde åbne for mulighed for at deltage i forskningsprojekter. Dette er hermed beskeden, jeg viderebringer til danske musikterapistuderende: kom og vis Jer ved udenlandske konferencer!

Hver aften byder på alskens koncerter: bl.a. det norske band Ragnarock, hvis medlemmer er voksne udviklingshæmmede, som spiller efter et finurligt system med farvede lamper til at vise akkordskift. Eller en farverig international duo på klaver og cello med musik af brasilianske komponister som Villa-Lobos. Lørdag aften, efter bevægende og vittige afslutningstaler, lukkes konferencen af med en befriende skør og virtuost udført forestilling af, hvad jeg vil kalde interaktiv "musik-totalteater".

Det har været meget spændende dage, hvor jeg har hørt, talt, delt musik, tanker, grin og bevægende følelser med mange mennesker fra hele verden. Nu skal vi hver til sit igen. Turen i bussen tilbage til banegården søndag morgen er noget mere hyggelig, end turen frem – og chaufføren lader os komme gratis med: han har fødselsdag!